

PIERZEJA (1) sb f

Oba e oraz a jasne (tak też Cn).

[sg N pierzeja.] ◊ pl N pierzej(e). ◊ [G pierzei.]

Sł stp: pierzeja, pierzaja, Cn notuje, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII w.: pierzeja, pierzaja.

1. *Drzwi dwuskrzydłowe albo skrzydło drzwi; valva(e) Mącz: Valva vel valvae, Wrotá/ drzwi/ bramá o dwu strziblách/ pierzeje albo wierzeje wespółek fie schodzące. Mącz 475a; [Pierzeiá/ Valva. Volck Qqq3v; Valva [...] ein thurgewend/ thor/ feufterlade. P. pierzeje/ wierzeje/ wrotá/ okienicá. Volck 690].*

2. *[Zabudowana strona ulicy lub placu; aedificia ex utraque parte viae in oppidis, latus, striga (aedium), vici pars (dextra a. sinistra), vicus (in castris) Cn: Piwowarów teraz jest krakowskich i kleparskich 71, tj z ulice Mikołajskiej, Szpitalskiej [...] i ś. Floriana i z połowice ś. Jana ulice i z Kleparza ze 3 pierzei. LustrKraK I 9; Iełt tu Woyt z Lávicą; Są dwie pierzeie; á przetoż tá nálzá Wieś iełt práwym Miáłtem. HerbOdpow Y6.]*

Synonimy: 1. brona, drzwi, wierzeje, wrota; 2. połąć, ulica.

MN